

staaende Lov, men kan benytte denne Lejlighed til samtidig at foretage en lempelig Revision deraf.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har — som det synes i sidste Øjeblik; jeg har først set Forslagene nu — stillet en Række Underændringsforslag. Hovedpunkterne i disse ere følgende: Præsten skal fremtidig ikke være selvskrevet Medlem af Menighedsraadet, alle Vælgere, der ere Medlemmer af Folkekirken, ere valberettigede, de valgte Medlemmer af Menighedsraadet skulle ikke fremtidig aflægge noget Løfte, og endelig skulle Menighedsraadene kunne indføre nye Prædikentekster og nye Bøger ved Konfirmationsundervisningen, uanset om Præsten er Modstander deraf, medens Menighedsraadet omvendt skal miste den Ret, det nu har, til at indgaa Overenskomster om Afløsning af Offer og Accidenser, saaledes at denne Ret skal gøres afhængig af, om Sogneraadet tiltræder det. Det er jo alt Ændringer af meget indgribende Betydning og Underændringsforslag, som jeg kun kan anbefale, at man ved denne Lejlighed ser bort fra.

Dernæst foreslaas der — og det er det vigtigste af det ærede Medlems Underændringsforslag — en Paragraf, der indfører Præstevalg i videst muligt Omfang. Det ærede Medlem vil forelægge os en Lov om Valg af Præster, udtrykt i en eneste Paragraf og stillet som et Underændringsforslag her til anden Behandling. Saa let gaar den Sag dog sikkert ikke. Det ærede Medlem syntes ogsaa selv at indse, at der kunde kræves nogle supplerende Regler til hans enkelte Paragraf om Præstevalg. Jeg skal nævne et enkelt Punkt. Hvad mener det ærede Medlem med, at Menighedsraadet skal gennemgaa de indkomne Ansøgninger og af disse indstille blandt de kvalificerede Ansøgere? Hvilke ere de kvalificerede Ansøgere? Man vil forgæves søge nogen Oplysning herom i Forslaget.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) stiller et Underændringsforslag, hvorefter den nu bestaaende Ordning, at Klager over en Persons Udeladelse eller en andens Optagelse paa Valglisten kunne, naar Valgbestyrelsens Afgørelse er gaaet Klageren imod, af denne indankes for Biskoppen, ændres til, at det er Ministeriet, der her skal være øverste Instans og afgøre Klagerne. Det er ganske vist overensstemmende med Behandlingen af Klager ved kommunale Valg, hvor Indenrigsministe-

ren er den sidste Myndighed, men jeg skal dog være mest tilbøjelig til at bede om, at Ministeriet maa blive fritaget for det Hverv at afgøre disse Valgklager. Det kirkelige Udvalg foreslaar Domstolene som den Instans, hvortil der kan appelleres, efter at Valgbestyrelsen har afgivet sin Kendelse. Naa, vi ville jo en Gang faa Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal, naar disse Lovforslag foreligge. Indtil da skulde jeg være mest tilbøjelig til at bede om, at man bliver ved det bestaaende, at det er Stiftets Biskop, der afgør disse i øvrigt saa yderst sjældent forekommende Valgklager.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har stillet et Ændringsforslag om det kirkelige Udvalgs fortsatte Bestaaen. Det ærede Medlem vil ikke have foretaget nye Valg til det kirkelige Udvalg, det er det nuværende Udvalg med dets nuværende i 1904 valgte Medlemmer, hvis Eksistens skal fortsættes i indtil 3 Aar. Naturligvis kan jeg deri være enig med det ærede Medlem, at nye Valg bør i alt Fald ikke foretages. Man skal ikke sætte det store Valgmaskineri i Gang for at opnaa et Udvalg, der skal — ja, hvad skulde det udføre? Loven af 15. Maj 1903 fastslog Valg af et Udvalg, der skulde afgive Betænkning over og gøre Forslag til en Ordning af Kirkens Forfatning, men dette Arbejde er jo udført og afsluttet saavel som andre Betænkninger og Forslag om folkekirkelige Forhold, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kunde ønske behandle samtidig med Forfatningsforslaget af et kirkeligt Udvalg. Men hvad bliver der saa tilbage af hele Loven om et kirkeligt Udvalg, naar Hensigten, Formaalet med Udvalgets Nedsættelse er naaet og alle Lovens Bestemmelser om Valgene — og disse ere ganske naturligt og nødvendigt Hovedparten af Loven — ikke berøres af en Vedtagelse om Lovens Forlængelse, ikke ved en saadan Forlængelse blive gyldige igen? I Virkeligheden er det saaledes, at det kun er en enkelt Bestemmelse i 2det Stykke af § 4, hvis Gyldighed vil blive forlænget ved Vedtagelsen af det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag, det eneste, der vilde blive i Live, om vi nu vedtog Forslaget om Lovens Forlængelse. Det nævnte Stykke bestemmer, at Udvalgets Betænkning skal være afgiven inden 1. April 1907, og saa fortsættes der: Udvalget kan dog, naar dertil maatte findes Anledning, og Bevilling gives dertil paa Finansloven, sammenkal-